

43) Od Prajnarjev. Iz Cemeriškega zapiral Mikael Goste.

1.

Denkirt so eniga Prajnari vjeli in ga znali na svoj dom in ga zaprejo v hišo in potlej so ga z ležnikom redili kakor sveneta, za to ko so Prajnari vjeli se se z ležnikom naj bolj redi; in so vjeli med nabo: Dobra ko ta pečenka (ko se se voreng zveči potlej ga loma pa pebli). Jetrnik je pa me to čitel kar so se pogovarjali od vjega ko ga bojo redili in potlej spebli Prajnari so ma vajali ležnikove judarce in ga že dol časa redili in senbrt pa oni grejo zdoma, in stari ženi doma naročijo se jim more tega človeka speiti se ko pridejo dama bojo dobre pečenke žu'li. Oni grejo zdoma in le Prajnarec dama pustijo se li jim nečiega človeka spebla. Ona peči kudo zabari hoker pa peči zmano v kuhno! On gre žno in ko pridejo ga Prajnari ca pnel peči uleje, do li ga vpeči porinla kartini ga, do li ne speku. Prv reijo ga ona prime do li ga vpeči porinla, on se pa zasue, pa on njo in roino peči zabrije, on pa leži kar se mu le da. Prajnari pridejo dama in zaino njo vlicati pa ni libo noheniga glasu, pa nekjer jo ni bilo sibi jim hula puen ko na mizo perneva. Grejo sami gledat če je noter pečenka v peči ali ne in ko jo zagledajo jo kar roino ven potegnajo, in rezajo in jejo. Lyven jo med nogami odveže in zaine spiti: o joj! to je naša mati, to ni tisti človek ko smoga redili, to je naša matere nizlaine lejte jo! uni človek je pa vrel, pejm ko ga vjim! marebit ga dolimo? Kar roino grejo, in ga dojdejo pari nobi ueli ki vadi, hejni ki je zhal placati oni pa ne; on kar preplava uedo, o un jo pa niso mogli, jemu je pa vrel.

44) 2. 523/44

Denkirt je eden blizo Prajnarskega perielj in oni ga vjamejo in zanejo na svoj dom in ga senejo v temon kelder in ga zaprejo not je bil na spanpet in mu reče Prajnar: v temu spanpetu raly. Kot je bila isto tema, in ko on v jibe, v krese jetnik golo de ki videl kaj je not in ko ogledajo spe reči golo ni ker net ne vidi, potlej se ne na strop ozre ko ga glava nad spanpetom ueli ko škalo ko je bila krvava in na strop pervezana. Lydej on noče v spanpet lei in le pod spanpet, po noci pa zagornji tista škala na spanpet, ko je Prajnar stne k odvezov, kar so morili ta ko ga lomo naj ležej dobi per praviti. Mo pridejo v kelder se močno prestrajo ko ga ni v spanpetu, in pod vjega pa ne pogledajo vsi zajmo stimo zavpijejo: vrevv je! mi letijo se li ga vjeli, ta pa tudi spod spanpeta jemu pa vjivo.